GAZETKA RADIOWA

Nr 9 (25) Warszawa, Wrzesień 1949 rok Rok III

JAK ZRADIOFONIZOWAĆ BUDYNEK SZKOLNY

Społeczny Komitet Radiofonizacji Kraju w porozumieniu z Polskim Radiem prowadzi akcję zmierzającą do zaopatrzenia wszystkich szkół w Polsce w radiowe urządzenia odbiorcze. Szkoła, przedszkole, świetlica młodzieżowa, Dom Dziecka, bursa lub internat dla młodzieży, mogą być zradiofonizowane przy pomocy głośników mieszkaniowych obsługiwanych przez radiowęzeł, albo — w miejscowościach zelektryfikowanych — przy pomocy głośników zasilanych przez aparat lampowy.

Za pomocą głośników radiowęzłowych radiofonizowane są budynki znajdujące się w miejscowościach, posiadających własne radiowęzły, względnie położone w niewielkiej odległości od sieci radiofonii przewodowej. O ile kierownictwo zdecyduje się na założenie głośników przyłączonych do radiowęzła, należy zwrócić się do zarządu radiowęzła celem omówienia warunków. Trzeba liczyć się z tym, że koszt instalacji oraz głośników wynosić będzie około 4.000 zł za każdy głośnik. Jeżeli więc szkoła zamierza założyć 10 głośników, koszt wynosić będzie mniej więcej 40000 zł. Oczywiście mogą być wahania w cenie w zależności od długości sieci doprowadzającej oraz jakości głośników itp. Instalując głośniki radiowęzłowe, należy przygotować się do odbierania wyłącznie programu nadawanego przez miejscowy radiowęzeł.

ZASADY PŁATNOŚCI ZA URZĄDZENIA RADIOWE

SKRK łącznie z Polskim Radiem ustalił następujące zasady płatności za urządzenia radiowe instalowane w szkołach:

a) szkoła nabywa odbiornik i głośniki, a także wzmacniacz, gramofon i mikrofon bądź za gotówkę, bądź na miesięczne spłaty ratalne zabezpieczone wekslami. Liczba rat nie może być większa niż 10, przy czym pierwsza rata winna być wpłacona przy odbiorze sprzętu.

Jeżeli szkoła lub instytucja nabywa sprzęt na raty, to delegat winien być zaopatrzony w upoważnienie komitetu rodzicielskiego lub instytucji do wystawienia weksli;

b) należność za wykonanie instalacji (sieci przewodów) winna być wpłacona gotówką.

Z powyższych warunków wynika, że w chwili przystąpienia do radiofonizacji szkoły musi ona dysponować następującą sumą pieniężną:

1) całkowitą kwotą na opłacenie należności za wykonanie instalacji,

2) co najmniej jedną dziesiątą wartości aparatur i głośników.

Jeżeli sumy wpłacone przez szkołę do zarządu okręgowego SKRK powiększone o udzieloną szkole subwencję nie pokrywają całkowicie kosztów instalacji i jednej dziesiątej wartości sprzętu, to szkoła winna brakującą różnicę wpłacić gotówką.

Wygodniejszą i dającą większe możliwości wykorzystania radia jest radiofonizacja budynku przy pomocy odbiornika lampowego. Silny radioaparat obsłużyć może ponad 20 głośników. Ten sposób jest jednak bardziej kosztowny, gdyż oprócz głośników klasowych i sieci doprowadzającej należy nabyć aparat. Dzięki jednak akcji „RS" (radiofonizacja szkół), prowadzonej przez SKRK, szkoły otrzymują daleko idące ułatwienia.

Szkoła podstawowa w Borku Fałęckim otrzymała w roku ubiegłym od komitetu rodzicielskiego aparat radiowy, dzięki któremu młodzież szkolna słucha regularnie audycji Polskiego Radia.

Kierownictwo szkoły, które postanowiło zradiofonizować budynek przy pomocy tzw. wewnętrznego urządzenia zbiorowego, wpłaca co najmniej 10000 zł do zarządu okręgowego (wojewódzkiego) SKRK na jego konto w PKO lub w Banku Rolnym. Jednocześnie należy wnieść do zarządu okręgowego SKRK za pośrednictwem oddziału powiatowego SKRK podanie o wyznaczenie subwencji na radiofonizację. Zarząd oddziału powiatowego opiniuje podanie i jeżeli dysponuje funduszami na radiofonizację, udziela subwencji niezależnie od funduszów zarządu okręgowego. Zarząd okręgowy SKRK przesyła wpłaconą przez szkołę sumę wraz z przyznaną subwencją do właściwej Okręgowej Dyrekcji Polskiego Radia, powiadamiając jednocześnie szkołę, która winna nawiązać kontakt z Polskim Radiem celem omówienia sposobu i warunków zradiofonizowania szkoły.

Dokładniejsze wskazówki dotyczące sposobów radiofonizacji budynków można otrzymać w placówkach terenowych SKRK. Ostatnio wydany został informator SKRK, który zawiera niezbędne wiadomości o działalności komitetu oraz szczegółowe adresy zarządów okręgowych SKRK i ich konta czekowe. W informatorze tym znajdą wszyscy najbardziej dokładne dane o radiofonizacji szkoły, przedszkola, świetlicy itd.

STUDIO RADIOWE W SZKOLE

Pośród zradiofonizowanych dotychczas szkół znajdują się także takie, którym nie wystarcza posiadanie odbiornika obsługującego głośniki zainstalowane w klasach oraz możność słuchania audycji nadawanych przez Polskie Radio. Chcą one mieć w gmachu szkolnym jak gdyby miniaturową rozgłośnię i z własnego studia nadawać koncerty, słuchowiska i pogadanki słyszane przez wszystkich uczniów w szkole.

Jeżeli kierownictwo posiada odpowiedni odbiornik, można z powodzeniem pokusić się o budowę własnego studia radiowego i uzupełnianie programu ogólnopolskiego własnymi audycjami. Każdy nauczyciel fizyki z łatwością wybuduje takie studio, którego nieodzownym wyposażeniem jest mikrofon, a jeśli to możliwe również i adapter. W prowadzonej przez SKRK radiofonizacji szkół przewidziane są m. in. aparaty umożliwiające nadawanie programu wewnętrznego. O ile aparat nie jest przystosowany do włączenia mikrofonu, niewielka przeróbka otwiera przed uczniami szerokie pole wyżycia się w nadawanych audycjach radiowych.

Studio szkolne stawia młodzieży pewne wymagania. Muszą się znaleźć speakerzy, lektorzy, śpiewacy, instrumentaliści. Wykonawcy znów pragną mieć teksty napisane przez kolegów. Dzięki temu w szkole ożywia się zainteresowanie nauką, sztuką, zagadnieniami artystycznego wykonania itp. Już najmłodsi starają się jak najszybciej opanować umiejętność pięknego czytania, deklamowania, śpiewu czy też gry na jakimś instrumencie, żeby móc wystąpić przed kolegmi za pośrednictwem mikrofonu. W samorzutnym tworzeniu tekstów dla własnych audycji wyrabiają się zdolności młodych radiowców. Prócz tego radiofonizacja i dalsze ulepszenia urządzeń szkolnych dają bogaty materiał do lekcji fizyki.

Żeńskie gimnazjum i liceum ogólnokształcące W. Arciszewej w Lublinie posiada własne studio szkolne. Brzmi to bardzo poważnie, a jest to po prostu pokój, w którym stoi mikrofon i aparatura radiowa. Urządzenie to pozwala na nadawanie ciekawych audycji. Uczennice wykonują właśnie słuchowisko pt. „Syn marnotrawny" wg. sztuki Brandstettera o Rembrandcie.

Foto Śmiejan

Uczeń dyżurny w zradiofonizowanej szkole powszechnej w Rawie Mazowieckiej ogłasza przez mikrofon zarządzenia porządkowe, których słuchają dzieci zgromadzone przy głośnikach w swoich klasach. W niektórych szkołach urządzenia radiowe zaopatrzone są w specjalne tablice rozdzielcze, umożliwiające włączanie i wyłączanie głośników w poszczególnych klasach.

Radio pomaga w nauce

Wielkim ułatwieniem w pracy nauczyciela i ucznia są pomoce naukowe. Do najbardziej nowoczesnych pomocy naukowych, które stały się obecnie — w okresie prowadzonej w szybkim tempie radiofonizacji — łatwo dostępne dla polskich szkół, należy radio. Doświadczenie wielu pedagogów ze szkół zradiofonizowanych wykazało, że korzystanie z audycji radiowych posiada wielkie znaczenie w realizacji programu nauczania. Listy napływające do Biura Studiów Polskiego Radia od nauczycielstwa, które mogło obserwować postępy w nauce przed założeniem urządzeń radiowych w szkole i po ich założeniu, świadczą wyraźnie, że słuchanie radia w czasie godzin lekcyjnych jest wielkim ułatwieniem w pracy szkolnej. Z drugiej strony piszą także uczniowie, reprezentujący najrozmaitsze środowiska z terenu całego kraju, wyrażając się z młodzieńczym entuzjazmem o pomocy w nauce, jaką stanowi dla nich radio.

Dzięki radiu młodzież szkolna może korzystać z odczytów i pogadanek w opracowaniu najwybitniejszych fachowców, śledzić rozwój spraw państwowych i kulturalnych, orientować się w wydarzeniach krajowych i zagranicznych i znaleźć godziwą rozrywkę. Pogadanka, słuchowisko, audycja słowno-muzyczna, koncert, reportaż dźwiękowy lub bezpośrednia transmisja—to są formy radiowe audycji szkolnych, stanowiących uzupełnienie w nauczaniu zagadnień życia współczesnego, historii, przyrody, geografii, języka polskiego, muzyki, śpiewu itd.

W ROKU SZKOLNYM 1949/50 POLSKIE RADIO NADAJE STAŁE AUDYCJE DLA DZIECI PRZEDSZKOLNYCH I MŁODZIEŻY SZKÓŁ PODSTAWOWYCH.

AUDYCJE DLA PRZEDSZKOLI NADAWANE SĄ DWA RAZY TYGODNIOWO WE WTORKI I PIĄTKI O GODZINIE 10.35.

DLA KLAS I i II SZKÓŁ PODSTAWOWYCH POLSKIE RADIO NADAJE AUDYCJE WE WTORKI I PIĄTKI W GODZINACH OD 10.55 DO 11.15.

TRZY RAZY W TYGODNIU SZKOLNYCH AUDYCJI RADIOWYCH SŁUCHAJĄ KLASY III, IV i V, — W PONIEDZIAŁEK, CZWARTEK I SOBOTĘ GODZINA 10.55 — 11.15.

„SZKOLNĄ GAZETKĘ RADIOWĄ" DLA KLAS VI, VII, VIII i IX POLSKIE RADIO NADAJE W PONIEDZIAŁEK, ŚRODĘ I PIĄTEK O GODZINIE 8.55.

OSTATNIE KLASY SZKÓŁ PODSTAWOWYCH — X i XI —SŁUCHAJĄ AUDYCJI W ŚRODY I SOBOTY O GODZINIE 13.35.

OD PAŹDZIERNIKA NADAWANE BĘDĄ WE WTORKI I PIĄTKI O GODZ. 15.10 SPECJALNE ODCINKI PROGRAMOWE PRZEZNACZONE DLA SZKÓŁ POPOŁUDNIOWYCH.

Wielkie korzyści jakie daje radio młodzieży szkolnej i ułatwienie w pracy pedagogicznej sprawiły, że radiofonizacja szkół stanowi ważny odcinek prowadzonej akcji oświatowej. Jeszcze w ubiegłym roku niespełna 3.000 szkół posiadało urządzenia odbiorcze, umożliwiające korzystanie z audycji szkolnych. W wyniku akcji „RS" prowadzonej przez Społeczny Komitet Radiofonizacji Kraju, bieżący rok szkolny rozpoczyna przeszło 7.000 zradiofonizowanych szkół. W ciągu miesięcy letnich przeszło 2.000 szkół otrzymało aparaty radiowe. Był to „Czyn Lipcowy" S.K.R.K.

Wszystkie zelektryfikowane szkoły mają możność zdobycia urządzeń radiowych. Część funduszów na ten cel należy zdobyć we własnym zakresie — pomoże w tym niewątpliwie młodzież szkolna i koła opieki rodzicielskiej. Pozostałość można spłacić ratami, wykorzystując fundusze przeznaczone przez Rząd na radiofonizację szkół.

Szkoły posiadające radio powinny prowadzić dalej działalność na polu radiowym, zmierzającą do ulepszenia posiadanych urządzeń. Jednocześnie nauczycielstwo powinno we własnym zakresie wypracować metody najbardziej racjonalnego wykorzystania audycji, nadawanych w programie ogólnopolskim. Jako pomoc może służyć wydana przez Polskie Radio broszura pt. „Jak wykorzystać w codziennej pracy szkolnej audycje dla szkół i przedszkoli". Tygodnik „Radio i Świat", zamieszczając dokładny program audycji szkolnych pozwoli na sporządzenie odpowiedniego rozkładu zajęć lekcyjnych, w którym znajdą należyte miejsce audycje radiowe.

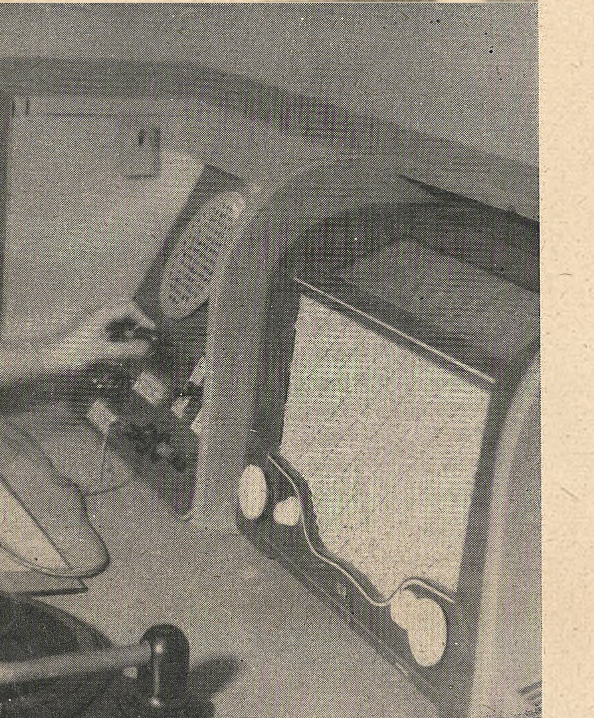

Foto „Zed"

Radiowęzeł ZMP w Międzygórzu w pow. Bystrzyca Kłodzka posiada pięknie wyposażone studio radiowe, z którego są nadawane własne audycje. Występy znajomych prelegentów, zespołów orkiestralnych i chóralnych stanowią doskonałą rozrywkę w czasie zajęć świetlicowych.

CIEKAWOSTKI...

Pierwszą szkołą w kraju, która posiadała własne studio radiowe, są zakłady naukowe Stowarzyszenia Kupców w Lublinie im. Vetterów. W r. 1946 rozpoczęły pracę studia szkolne: w gimnazjum im. Kopernika w Łodzi w 7-klasowej szkole powszechnej w Lasku pod Luboniem k. Poznania oraz w 35 szkole podstawowej w Poznaniu.

* * *

Dwie uczennice moskiewskiej szkoły nr. 165 Tonia Tiszulina i Rita Iwanowa skonstruowały oryginalny miniaturowy odbiornik radiowy wmontowany w ramę przy kierownicy roweru.

Odbiornik ten można z łatwością regulować. Nie boi się on wstrząsów i wyróżnia się wysokimi zaletami technicznymi. Rowerzysta może słuchać audycji radiowych nie tylko na postojach lecz i w czasie jazdy.

* * *

Od lipca możemy rozmawiać radiotelefonicznie z pasażerami i załogą polskich i zagranicznych statków oraz kutrów rybackich znajdujących się na Bałtyku. Załoga i pasażerowie mogą się również porozumieć z mieszkańcem każdej miejscowości. Łączność ta jest możliwa dzięki połączeniu telefonicznemu i radiowemu urzędów pocztowych ze statkami.

Wrześniowe audycje szkolne

W dniach od 1 do 7 września Polskie Radio nadało szereg audycji w związku z Tygodniem Młodzieży Szkolnej. Od 12 b.m. rozpoczynają się stałe audycje szkolne dla 4 grup.

Dla klas I i II szkoły podstawowej, we wtorek i piątek o godz. 10.55:

13 — „Chodzę już do szkoły" — audycja słowno-muzyczna w oprac. Tropaczyńskiej-Ogarkowej; 16 i 23 — „Z piosenką jest nam wesoło" — nauka piosenki; 20 — „Srebrnołuska i złotoskrzelka" — audycja słowno-muzyczna Ewy Szelburg-Zarembiny; 27 — „Bronia i skórzniaki" — opowiadanie Janiny Porazińskiej; 30 — „Marysia w Warszawie" — słuchowisko Z. Konic.

Dla klas III. IV i V w poniedziałek, czwartek i sobotę o godz. 10.55:

12 — „Znowu w szkole" — słuchowisko Z. Przyrowskiego; 15 — „Na Mariensztacie" — słuchowisko S. Aleksandrzaka; 17 i 24 — audycja przyrodnicza i umuzykalniająca; 19 — „Uczmy się śpiewać"; 22 — „Zakład" — słuchowisko wg. J. Porazińskiej; 26 — „O Międzynarodowym Konkursie im. Chopina" — L. Miklaszewskiego; 29 — rozmowa ze słuchaczami i przegląd prasy dziecięcej.

Dla klas VI, VII, VIII, i IX w poniedziałek, środę i piątek o godz. 8.55:

12 — „Słońce nad Warszawą" — słuchowisko Ewy Szelburg-Zarembiny; 16 i 23 — audycja przyrodnicza i umuzykalniająca; 19 — reportaż z KongresuŚFMD. w Budapeszcie; 21 — „Najmłodsi uczestnicy Konkursu Chopinowskiego przed mikrofonem"; 26 — „Żołnierz rewolucji" — opowiadanie o Feliksie Dzierżyńskim; 28 — „Polskie grzyby jadą w świat" i reportaż o szkolnych kołach odbudowy Warszawy; 30 — odpowiedzi na listy i audycja umuzykalniająca.

Dla klas X i XI we wtorek i piątek o godz. 13.55:

14 — „Ogólna charakterystyka polskiej literatury średniowiecznej" — wykład J. Pietrusiewiczowej; 17 — „Prawa rządzące rozwojem społecznym" — pierwszy wykład Wacława Bieleckiego z cyklu „Rozwój społeczny ludzkości"; 21 — „Literatura klerykalna w Polsce średniowiecznej" — J. Pietrusiewiczowej; 24 — „Wspólnota pierwotna" — wykład W. Bieleckiego; 28 — „Historiografia i literatura stanów świeckich" — wykład J. Pietrusiewiczowej.

Głosy Radiosłuchaczy

Transmisje i reportaże z przebiegu Światowego Festiwalu Młodzieży Demokratycznej w Budapeszcie odbiły się szerokim i silnym echem wśród młodzieży. Z licznie nadchodzących listów cytujemy urywek listu młodego robotnika z Wrocławia, który w pięknych słowach pisze:

„... przecież to i mój Festiwal. Ja też biorę w nim udział, ja, młody 19-letni Z.M.P.-owiec. Duchem przenoszę się do Budapesztu, idę w szeregach młodzieży całego świata i wraz z nią wznoszę okrzyk na cześć międzynarodowej solidarności i przyjaźni naszej, na cześć pokoju i wolności ducha socjalizmu. Z uczuciem dumy patrzę na sukcesy nasze, na rozwój organizacji młodzieżowej, na jej wyniki.

Wiedzcie Wy wszyscy z Polskiego Radia, że młodzież całej Polski, ta młodzież, która musiała pozostać w domu, jest Wam wdzięczna ponad wyraz za te wszystkie transmisje i reportaże, które umożliwiły nam branie udziału w naszym święcie, które dały nam tyle wzniosłych przeżyć, które zapoznały nas głębiej z prawdziwą wartością sojuszu młodzieżowego".

Duże zadowolenie wśród młodzieży wywołała zapowiedź zróżnicowania dotychczasowego programu audycji szkolnych. O zadowoleniu świadczą listy, z których jeden, napisany przez ucznia X klasy — Jerzego R. z Kielc — cytujemy:

„... Bardzo nam się podoba, że Polskie Radio pamięta o nas i że różne klasy będą miały różne swoje audycje, a więc i my, „dziesiątacy" — też. Audycje takie pomagają nam zdobyć wiadomości wymagane do ukończenia nauki szkolnej, lub je pogłębiają i to zawsze w sposób przystępny i interesujący. Po każdej tego rodzaju audycji czujemy się pewniejsi siebie, chętniej zabieramy się do pracy i z większą ufnością oczekujemy jej wyników. Dlatego też my wszyscy — jak to zauważyłem — pilnujemy radioodbiorników w godzinach nadawania audycji szkolnych i z uwagą ich słuchamy.

Zechce Polskie Radio przyjąć ode mnie oraz od moich kolegów „dziesiątaków" — serdeczne podziękowania za włożone trudy, jak również prosimy przekazać je autorom i wykonawcom".

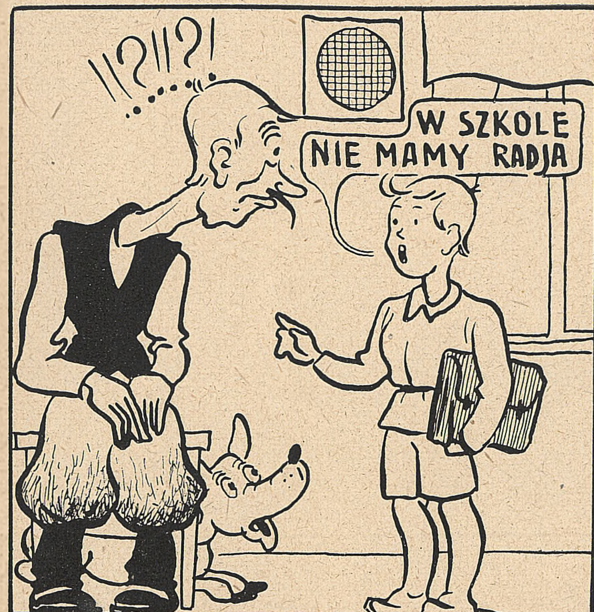
Na temat audycji „Przy sobocie po robocie" — otrzymaliśmy ostatnio wiele wypowiedzi. Jaką popularnością wśród naszych słuchaczy cieszą się te audycje, świadczy niżej podany wiersz, przesłany do Biura Studiów przez pracownika fabrycznego Henryka S. z Dębna:

„... Przy sobocie po robocie,
to audycja, co się zowie!
Z niej o różnych sercu bliskich
sprawach człek się zawsze dowie.
Słowa proste, forma prosta,
taka n a s z a, co przenika
dreszczem dumy i napawa
dumą serce robotnika.
Z tej audycji czujesz bracie,
ile warta dłoń robocza,
bo dla ciebie dla twej pracy
płynie w eter pieśń ochocza.
... Przy sobocie po robocie —
Płyńże piosnko w takt muzyki.
Niech cię niosą w świat szeroki
wszystkie radioodbiorniki".

Teatr Eterek zdobywa radiosłuchaczy. Ciekawa ta forma słuchowiska posiada już wiernych odbiorców, którzy nie szczędzą swych wypowiedzi pełnych uznania dla wykonawców. Pracownik S.P.B. z Warszawy ob. Zbigniew C. tak nam pisze:

„... Od dłuższego czasu jestem miłośnikiem „Teatru Eterek". Szczególnie frapuje mnie ta wyjątkowo precyzyjna forma satyry. Postać prof. Penduszki, pani Eufemii i kapitalnego Mundzia — to trójka już sławna w społeczeństwie. Jak codziennie chodzę na „populamiaka" — („fajny" obiad, choć bez majonezu — prawda panie profesorze?) — tak codziennie słuchałbym „Eterka". I tu dopiero zaczyna się moja prawdziwa wypowiedź: Radio nie jest w porządku. Radio za często odwołuje (bez uprzedzeń) te audycje. My rozumiemy, że autor — przedstawień nie sypie z rękawa. Ale raz na tydzień może i powinien nas uraczyć tym lubianym i oczekiwanym słuchowiskiem. Prosimy p Przyborę, o dołożenie starań, by przedstawienia „Teatru Eterek" nie były „nawalane".

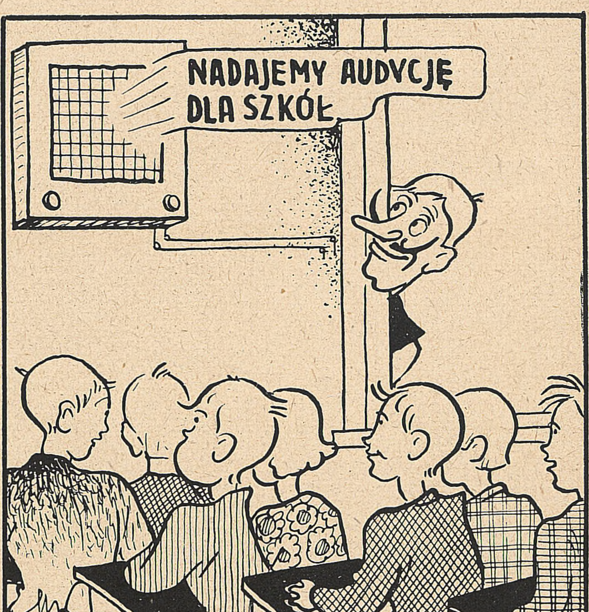
PRZYGODY TELESFORA WTYCZKI

rys. Marian Walentynowicz

SAMOCHODY POLSKIEGO RADIA

Wszyscy czytelnicy widzieli niewątpliwie niebieskie samochody Polskiego Radia, które docierają do najodleglejszych zakątków kraju. Uważny czytelnik „Gazetki" zapoznał się już z wieloma zagadnieniami technicznymi i programowymi i chciałby zapewne otrzymać bardziej dokładne wiadomości o wozach transmisyjnych i propagandowych P.R.

Foto Januszewski

Wóz transmisyjny P.R. przed budynkiem „byłej" rozgłośni w Warszawie.

Foto Januszewski

Wóz propagandowy P.R. w czasie pracy. Liczba megafonów umieszczonych w samochodzie może być większa.

Gdyby nie tuby megafonów, z zewnątrz trudno byłoby rozróżnić samochód propagandowy od transmisyjnego. Wóz transmisyjny wyposażony jest najczęściej w urządzenia nagrywające. Są to aparatury magnetofonowe lub urządzenia nagrywające na płyty. Niektóre wozy posiadają stacje krótkofalowe, przy pomocy których transmitują bezpośrednio audycje do rozgłośni. Samochody transmisyjne P.R. mają za zadanie nagrać lub przekazać kablem jakąś audycję z terenu.

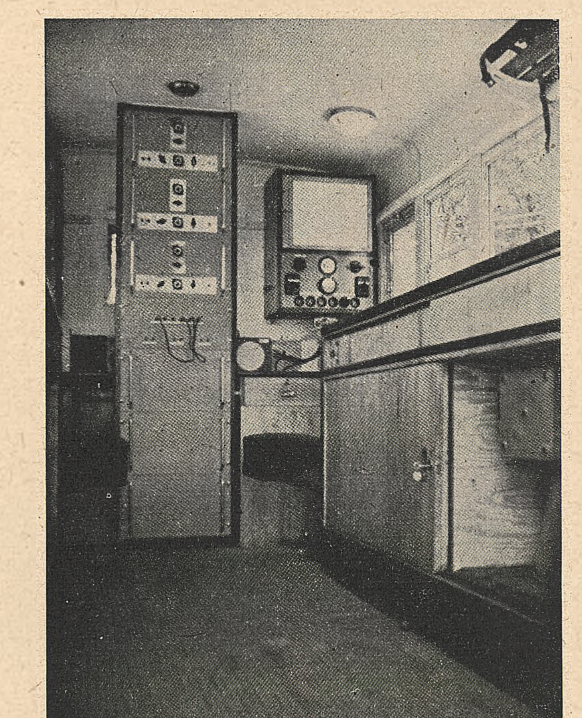

Foto Januszewski

Wnętrze wozu transmisyjnego. Widoczna jest jedynie aparatura wzmacniająca, głośniki oraz radioodbiornik. Posiada on prócz tego aparaturę nagrywającą. Najprostszy samochód transmisyjny przekazuje audycję po przewodach telefonicznych do rozgłośni po uprzednim jej wzmocnieniu i zmiksowaniu.

Zupełnie inny cel posiadają wozy propagandowe. Samochody te, zaopatrzone w potężne megafony, mają wzmacniać audycje nadawane z płyt, mówione przez mikrofon, lub nadawane przez radio. Wnętrze wozu zaopatrzone jest w aparaturę wzmacniającą, adapter oraz radioodbiornik. Dzięki tym urządzeniom możliwe jest nadawanie przemówień przez głośniki uliczne, zainstalowane przez obsługę wozu. Dzieje się to najczęściej w czasie uroczystości państwowych, zabaw ludowych itp.

Obecnie czytelnicy nasi spostrzegłszy wóz radiowy, od razu powiedzą, co to jest — samochód propagandowy czy wóz transmisyjny.

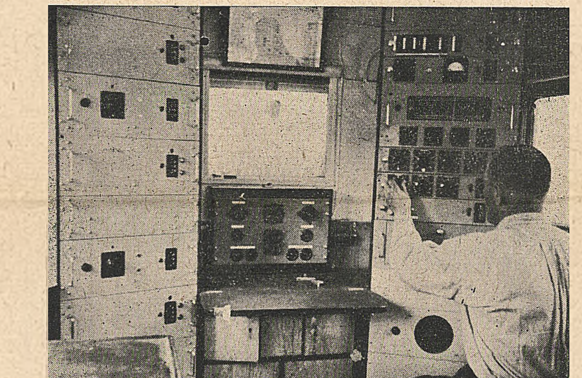

Foto Januszewski

Wnętrze wozu propagandowego. Posiada on tablicę rozdzielczą, za którą kryje się aparatura wzmacniająca; adapter oraz aparat lampowy przymocowany do przedniej ściany wozu. Urządzenie swoje pracownicy wozu zasilają prądem z linii elektrycznej, lub własnego agregatu benzynowo-elektrycznego.

SZKOLNE KOŁA SKRK.

Począwszy od r. 1947 w szkołach organizowane są koła SKRK. Celem ich jest powszechne przysposobienie radiowe młodzieży, współdziałanie w upowszechnieniu wiedzy o radiu oraz udział w radiofonizacji terenu. W wielu szkołach istnieją pracownie radiotechniczne, kursy o racjonalnym korzystaniu z audycji radiowych, akcja zbierania książek o zagadnieniach radiowych itd. Niejednokrotnie zradiofonizowanie szkoły — zebranie odpowiednich funduszów oraz prace przygotowawcze — były dziełem szkolnego koła SKRK.

ODBIORNIKI DETEKTOROWE

Centralna Radiostacja Polskiego Radia posiadająca moc 200 kw jest dobrze słyszana na terenie całego kraju. Z chwilą jej uruchomienia możliwe jest również korzystanie z odbiorników detektorowych nie tylko w miejscowościach położonych w pobliżu stacji nadawczych.

Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego wprowadziła na rynek odbiorniki kryształkowe polskiej konstrukcji obniżając cenę na 3.400 zł. Cena ta obejmuje kompletny odbiornik detektorowy wraz ze słuchawkami, przystosowany do odbioru fal średnich i długich. Dzięki tym odbiornikom i uruchomieniu nowej potężnej radiostacji w Raszynie, teren całego kraju objęty został obecnie zasięgiem aparatów kryształkowych.

Odbiornik detektorowy sprzedawany przez Centralę Handlową Przemysłu Elektrotechnicznego, wyróżnia się prostotą konstrukcji, estetycznym wyglądem i jakością odbioru.

Na odbiornikach tych uzyskać można czysty i wyraźny odbiór Warszawy w takich miejscowościach, jak Szczecin, Jelenia Góra i Rzeszów. Poza Warszawą możliwy jest odbiór kilku stacji zagranicznych, zwłaszcza w godzinach wieczornych w miejscowościach położonych bliżej Warszawy. Odbiór jest tak silny, że zachodzi możliwość zastosowania małych głośników.

Prenumeratę za „Gazetkę Radiową" w wysokości

50 zł. — kwartalnie,
lub 200 zł. — rocznie,

należy wpłacać na konto Administracji tygodnika „Radio i Świat", P. K. O. nr. I-330, zaznaczając na odwrocie przekazu: Prenumerata „Gazetki Radiowej".

WYDAWCA: BIURO WYDAWNICTW I PROPAGANDY POLSKIEGO RADIA, Warszawa, NOAKOWSKIEGO 20.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 6.000. Zam. 3096. B-84794